

af denna vara, som i handeln är känd under namnet *crash*, årligen försäljer stora kvantiteter hufvudsakligen till de engelska husen i S:t Petersburg, hvilka återigen exportera dessa lärfter till England och Amerika».

Carl Zuhr.

Hr C. L., som i H:fors Dagblad förnekat ofvan uppgifna förhållande, nemligen att ifrågavarande väfnader verkligan exporteras från S:t Petersburg, har tidigare blifvit upplyst om sina notisers otillräcklighet, men icke funnit för godt att på den erhållna upplysningens fästa afseende.

10

Sedan numera ytterligare underrättelser ingått, som fullkomligt bekräfta herr Zuhr's anförande, jemte adress på hus i England, som mottaga sagde väfnader, kan allmänheten med all tillit uppmanas, att icke fästa afseende på C. L.s grundlösa förefigvanden.

89 TILL TIDNINGSPOLEMIK SAKNAR INS. HÅG OCH TID ...

Finlands Allmänna Tidning n:o 227, 30.IX 1867

20

Till tidningspolemik saknar ins. håg och tid. Bör dock lemna data till bedömande af Dagbladets undsättningsekonomi, bestående i det kloka rådet att »placera» statsverkets medel hos landets allmoge.

Beräknar man den härförinnan utlånade spanmålens värde efter hvad den kostat stasverket, äro hos allmogen placerade ungefär 6 miljoner mark.

Hade de 8 miljoner, som 1862 utlånades åt importörerna, i stället gifvits åt allmogen, hade 14 miljoner varit placerade på samma hand.

Att för närvarande är tillfälle att ytterligare placera ett betydligt antal miljoner lika säkert, är en beklaglig sanning.

30

Skulle så olyckligt vara, att åter nästa år några miljoner behöfvas, kan med placeringen fortfaras.

Hvarifrån miljonerna skola tagas, bekymrar naturligtvis icke en författare af dagartiklar. Men en vanlig människa förstår lätt, att Finlands statsverk icke kan vara en outtömlig guldgruva, och att det endast derigenom, att någon del af gifna lån återbetalats, varit möjligt att i sex års tid fortfara med undsättningsåtgärder.

Att säd i landet må finnas, detta är i en stund såsom den närvarande första omsorg. Finnes den på trafikanternas hand, kan Dagbladet vara fullkomligt säkert, att hvarje korn skall komma de behöfvande till godo. Endast vid import af utsäde har någon trafikant kunnat missräkna sig. Veterligen har ingen stannat med importerad brödföda på hand.

40

Ville Dagbladet försträcka miljonerna utan återbetalningsskyldighet tidigare eller till större belopp, än lägligt blir, torde styrelsen väl åtaga sig att placera dem hos allmogen.

Men förrän bladet visar detta ädelmod, vore det för dess egen del välbetänkt att minnas, att undsättningslån till allmogen icke hafva någon tyst förmonsrätt, och att dess förmenande om kommunalstämmors rättighet att upptaga sådane lån är falskt.

50

Pluraliteten i en kommunalstämma kan ingalunda tvinga minoriteten att låna bröd och utsäde, än mindre att borga för pluralitetens enahanda lån. – Dessutom skulle landtkommunerna, äfven om beslutet vore enhälligt, icke hafva andra tillgångar till återbetalning, än deras

medlemmars egendom. Och så länge desse, hvar för sig, icke kunna betala, kunna kommunerna det icke heller. På solidarisk ansvarighet hafva församlingarne hittills för det mesta icke ingått. Den binder också endast de individer, som vid sockenstämma varit närvarande och uttryckligen sagt: *ja*. Sådant är genom guvernörs af *Hans Majestät* stadfästade utslag satt utom allt tvifvel.

Hvem önskar icke bereda alla dem, som sakna bröd, medel att köpa det. Men om det är rätt och klokt att låna dem dessa medel, är en annan fråga. Om det är möjligt för statsverket, behöfver icke frågas.

10 Äfven den enskilda barmhertigheten begär arbete, såvidt möjligt är. – Lån gifna utan säkerhet åt den förut af skulder betryckta, att återbetalas i en osäker framtid, äro intet annat än allmosor. Och förhållandet i de nödlidande orterna är i sjelfva verket sådant, att för ytterligare lån af kronan ingen betalningstermin kan utfästas.

Hvad till sådane lån skulle erfordras är lätt beräknadt. För att försörja 500 000 individer med endast 5 lispund mjöl per individ, skulle erfordras en summa af ungefär 7 1/2 miljon mark.

20 Samma summa, om sådane ofantliga summor kunde disponeras, skulle använd såsom förskott åt spanmålsimportörerne förse landet med minst dubbla beloppet mjöl eller 10 lisp. för person, utöfver hvad eljest vore möjligt att importera. Ty om importören kunnat betala 50 proc. ja endast 33 1/3 à 25 proc. kontant, har spanmålshandeln vanligen kunnat uppgöras. Och dessa medel vore då icke för statsverket förlorade, delvis för all tid, hela beloppet för en obestämd framtid. De återbetalas genom konsumentens arbete. Hvad detta förmår, visa exportsiffrorna. År 1862 uppskattades exporten till 33 300 000 mark, 1863 till 38 480 000 mk, 1864 till 37 000 000, 1865 till 40 280 000 mark – en tillväxt af 20 procent på tre år. Beklakligen kan nu icke en sådan tillväxt väntas, ty nära nog hela det anförda ökade exportvärdet faller 30 på trädvaruexporten. Men desto nödvändigare är det, att många mindre exportartiklar må kunna sättas i dessa ställe. Och man kan å andra sidan vara öfvertygad, att importen af öfriga varor utom spanmål icke 1868 skall stiga med 8 miljoner, såsom skedde 1863. – D. v. s. arbete måste såsom då gifva hjälpen, större sparsamhet än då öka dess inflytande och nödtvunget mindre utlåning befordra sparsamheten.

40 Denna undsättningsekonomi är icke Dagbladets, som eljest är fiende till all statens och styrelsens mellankomst i den enskilda hushållningen, men som nu fordrar att styrelsen utan vidare skall hålla hela landets befolkning dess föda fritt tillhanda. Ins:n vågar dock tro, att äfven andra åsichter i landet hysas; och det torde icke bevisa något mot deras förnuftighet, att de icke öfverensstämma med Dagbladets.

90 OM TIGGERIETS AFVÄRJANDE.

Finlands Allmänna Tidning n:o 228, 1. X 1867

50 Det gagnar föga, att i det förflutna, i lagstiftning och sed, söka orsaken till arbetslösheten. I ett land, der 9/10 delar af befolkningen äro jordbrukare, är det gifvet, att arbetarens existens beror af skördarne. När dessa felslå, är arbetslöshet lika säkert för handen, som den är det i Englands fabriksdistrikter, när råbomull saknas.

Under nuvarande förhållanden i Finland kan arbetsbristen omöjli- gen aflägsnas. Men den kunde dock med god vilja göras mindre